

ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀਜੇ

ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਰਿਟ।

ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀਜੇ ਅਤੇ ਖੋਸਲਾ ਜੇ.

ਮਨੀ ਰਾਮ ਬਾਗੜੀ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, -ਜਵਾਬਦਾਰ।

1955 ਦਾ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਰਿੱਟ ਕੇਸ ਨੰ.

1956
March 5th

ਪੰਜਾਬ ਸਕਿਉਰਿਟੀ ਆਫ ਸਟੇਟ ਐਕਟ (1953 ਦਾ XII) —ਸੈਕਸ਼ਨ 9— ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, ਅਨੁਸੂਚੀ VII, ਸੂਚੀ II, ਆਈਟਮ .1 — ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਅਵਮਾਨ ਕਾਨੂੰਨ (1952 ਦਾ XXXII)-ਪੰਜਾਬ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਾਨੂੰਨ, ਭਾਵੇਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅੰਤਰਗਤ ਹੋਵੇ । ਭਾਰਤ ਦਾ—ਸੈਕਸ਼ਨ 9 , ਕੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਅਵਮਾਨ-ਅਨੁਮਾਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ—ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ —ਐਕਟ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ—ਵਧੀ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸੂਚੀ ਆਈ.ਟੀ. ਦੀ ਆਈਟਮ 1 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਪੰਜਾਬ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਅੰਤਰ-ਵਿਰੋਧੀ ਹਨ*।

ਅੱਗੇ ਆਯੋਜਿਤ, ਪੰਜਾਬ ਸਿਕਿਉਰਿਟੀ ਆਫ ਸਟੇਟ ਐਕਟ ਦਾ 9, ਇਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਿਸਮ ਦੇ * ਇੰਟਰਨਪਟ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਅਪਰਾਧ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੀ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਜੋ ਰਾਜ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਪੱਖਪਾਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਸੰਭਾਲ; ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਕਿਸਮ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੈ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਨਿਰਾਦਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਹੈ। ਦੋਵੇਂ ਜੁਰਮ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਇਕ-ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਤੀ ਘਿਰਣਾਯੋਗ ਸਮਝੇ ਬਿਨਾਂ ਇਕੱਠੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਐਕਟ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦਾ ਪਾਥ ਅਤੇ ਤੱਤ ਕੀ ਹੈ।

ਪ੍ਰਫੁੱਲ ਕੁਮਾਰ ਮੁਖਰਜੀ ਬਨਾਮ ਬੈਂਕ ਆਫ ਕਾਮਰਸ, ਲਿਮਟਿਡ, ਖੁਲਨਾ (1), ਲਖੀ ਨਰਾਇਣ ਦਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਪ੍ਰਾਂਤ (2), ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ; ਸਕੂਲ ਬੋਰਡ ਆਫ ਲੰਡਨ ਰੀ. ਮਰਫੀ (3), ਸੋਢੀ ਸਮਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੈਪਸੂ ਦੀ ਸਟੇਟ (4), ਵਿਸ਼ਿਸ਼ਟ,

(6 ਜੂਨ, 1955 ਨੂੰ ਹੋਬਲ ਮਿਸਟਰ ਜਸਟਿਸ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਕੇਸ)।

ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ? ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ 226 ਅਤੇ 227, ਸੈਕਸ਼ਨ 561-ਏ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ। ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਹ ਹੋਬਲ ਕੋਰਟ ਲੇਅਰ ਕੋਰਟ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਲਈ ਭੇਜਣ ਲਈ ਖੁਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ? ਪੰਜਾਬ ਆਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਬਾਰੇ? 1953 ਦੀ ਸੰਖਿਆ XII, ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੱਕ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਰਹੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਪੰਜਾਬ ਸਿਕਿਉਰਿਟੀ ਆਫ ਸਟੇਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਤਹਿਤ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। "

ਰਜਿੰਦਰ ਸੱਚਰ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਸੀ. .

ਐਸ ਐਮ ਸਿਕਰਤ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

- (ਬੀ ਏਆਈਆਰ. 1947 ਪੀਸੀ. 60
- (2) ATR 1950 FC 59
- (31 (1837) 2 QBD 397
- (4) ਏਆਈਆਰ 1954 ਐਸਸੀ 276

ਆਰਡਰ

ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾਲ 1955 ਦੀਆਂ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਰਿਟ ਨੰ. 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਅੱਗੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:

ਨਿਰਣਾ

Khosla, J.

ਖੋਸਲਾ, ਜੇ. ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਮਨੀ ਰਾਮ ਬਾਗੜੀ, ਜੋ ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਹਨ, 'ਤੇ ਦੋ ਭਾਸ਼ਣਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਸਕਿਓਰਿਟੀ ਆਫ ਸਟੇਟ ਐਕਟ (1953 ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰ: XII) ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਸ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਹੈ। ਕ੍ਰਮਵਾਰ 22 ਨਵੰਬਰ, 1954 ਅਤੇ 1 ਦਸੰਬਰ, 1954 ਨੂੰ ਹਿਸਾਰ ਵਿਖੇ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਭਾਸ਼ਣਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਟਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਪਮਾਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਜੋ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਅਤੇ 227 ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਜ਼ਾਬਤਾ ਫੌਜਦਾਰੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 561-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਰੁਖ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਚੱਲ ਰਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਜਿਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ, ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 5 ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਿਰਲੇਖਾਂ ਹੇਠ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ ਪਰ ਮੁੱਖ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:-

ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦਾ ਜੁਰਮ 1952 ਦੇ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਨੰ. XXXII ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਸਲਈ ਇਪਗਨਡ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਹੁਣ ਤੱਕ ਅਤਿ-ਵਿਰੋਧੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ।

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ: -

"ਅਫਵਾਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਸਾਰ, ਆਦਿ - ਜੋ ਵੀ-

(a) ਕੋਈ ਵੀ ਭਾਸ਼ਣ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ

(b) ਕੰਮ ਦੁਆਰਾ ਭਾਵੇਂ ਬੋਲਿਆ ਜਾਂ ਲਿਖਿਆ, ਜਾਂ ਸਕੋਤਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਂ ਦ੍ਰਿਸ਼ਮਾਨ ਜਾਂ ਸੁਣਨਯੋਗ ਪ੍ਰਸਤੁਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਪਬ ਕਿਸੇ ਬਿਆਨ, ਅਫਵਾਹ ਜਾਂ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ,

**Mani Ram
Bagri
v.
The State of
Punjab**

ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਭਾਸ਼ਣ, ਬਿਆਨ, ਅਫਵਾਹ ਜਾਂ ਰਿਪੋਰਟ ਰਾਜ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ, - ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਰਾਜਾਂ ਨਾਲ ਦੋਸਤਾਨਾ ਸਬੰਧਾਂ, ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ, ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਜਾਂ ਨੈਤਿਕਤਾ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਪਮਾਨ, ਬਦਨਾਮੀ ਜਾਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਪੱਖਪਾਤੀ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਉਕਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਰਾਜ ਦੇ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ, ਜਾਂ ਰਾਜ ਦਾ ਤਖਤਾ ਪਲਟਣ ਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ, ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਹੈ ਜੋ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਤੱਕ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜੁਰਮਾਨਾ ਜਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨਾਲ।"

Khosla, J.

ਸ੍ਰੀ ਸੱਚਰ, ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ, ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ - ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸੱਤਵੀਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀ ਸੂਚੀ II ਦੀ ਆਈਟਮ 1 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਅਖੌਤੀ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ। ਸੂਚੀ III (Con ਮੌਜੂਦਾ ਸੂਚੀ) ਦੀ ਆਈਟਮ 14 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਜੋ ਸੰਸਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 9 ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਰਾਦਰ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਸੂਚੀ III ਦੀ ਆਈਟਮ 14 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 9 ਅਵੈਧ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ 1952 ਦੇ ਐਕਟ XXXII ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹਨ। ਪੁਨਰ-ਨਿਰਮਾਣਤਾ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਐਕਟਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪਮਾਨ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਵਿਧੀ ਵੀ ਵੱਖਰੀ ਹੈ:

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਪਮਾਨ ਉਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸੂਚੀ III ਦੀ ਆਈਟਮ 14 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੀ ਹੈ: ਪੰਜਾਬ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ।

**Mani Ram to “provide for special measures to prevent anti-
Bagri**

v.

**The State
Punjab**

Khosla, J. ਰਾਜ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਲਈ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਕੰਮ।" ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ ਇਹ ਉਹ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਕੱਲੀ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਹੀ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸਵਾਲ ਇਹ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਬੇਅਦਬੀ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਐਕਟ ਦੇ ਐਲਾਨੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੋ ਅਪਮਾਨ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਸਿਰਫ ਉਹੀ ਅਪਮਾਨ ਹੈ ਜੋ "ਰਾਜ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਪੱਖਪਾਤੀ ਹੈ।" ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਤਿੰਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਹਿਲਾ ਭਾਗ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਭਾਸ਼ਣ ਆਦਿ ਪੰਜ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਘਟਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ-

- (1) ਰਾਜ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ,
- (2) ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਰਾਜਾਂ ਨਾਲ ਦੋਸਤਾਨਾ ਸਬੰਧ, (3) ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ,
- (4) ਸ਼ਿਸ਼ਟਤਾ, ਅਤੇ
- (5) ਨੈਤਿਕਤਾ

ਦੂਜਾ ਭਾਗ ਭਾਸ਼ਣਾਂ ਆਦਿ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ-

- (1) ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਪਮਾਨ,
- (2) ਮਾਣਹਾਨੀ, ਅਤੇ

(3) ਉਕਸਾਉਣਾ, ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਇਹਨਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਭਾਸ਼ਣ ਰਾਜ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਲਈ ਪੱਖਪਾਤੀ ਹੈ। ਤੀਸਰਾ ਭਾਗ ਭਾਸ਼ਣਾਂ ਆਦਿ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਜੋ ਰਾਜ ਨੂੰ ਉਖਾੜ ਸੁੱਟਣ ਵੱਲ ਝੁਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਡਾਇਗਨੋਸਟਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

“ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ-

- (a) ਕੋਈ ਵੀ ਭਾਸ਼ਣ ਦਿੰਦਾ ਹੈ,

ਜਾਂ

(b) ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਭਾਵੇਂ ਬੋਲਿਆ ਜਾਂ ਲਿਖਿਆ, ਮਨੀ ਰਾਮ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਸਕਿੰਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੱਖ ਜਾਂ ਸੁਣਨਯੋਗ ਬੰਗਰੀ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ^ ਸਟੇਟ ਆਫ
ਕੋਈ ਬਿਆਨ, ਅਫਵਾਹ ਜਾਂ ਰਿਪੋਰਟ,

Punjab
Khosla,

ਰਾਜ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ, ਦੋਸਤਾਨਾ ... ਨਾਲ ਸਬੰਧ
ਜੋ ਅਜਿਹਾ ਭਾਸ਼ਣ, ਬਿਆਨ, ਅਫਵਾਹ ਜਾਂ ਰਿਪੋਰਟ,

ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਰਾਜ,
ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ,
ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ,

ਜਾਂ

ਨੈਤਿਕਤਾ,

ਜਾਂ

ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪੱਖਪਾਤੀ, ਮਾਣਹਾਨੀ ਰਾਜ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ
ਜਾਂ ਭੜਕਾਉਣ ਵਾਲੇ ਜਨਤਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸੰਭਾਲ, ; ਨੂੰ-
ਵਾੜ

ਜਾਂ ਰਾਜ ਦਾ ਤਖਤਾ ਪਲਟਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ,

ਜੇਲ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜੁਰਮਾਨਾ ਜਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨਾਲ।"

ਮੈਂ ਮੂਲ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਸ਼ਬਦ ਜਾਂ ਟਿੱਪਣੀ ਨਹੀਂ ਬਦਲੀ ਹੈ ਪਰ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਸਿਰਫ ਸਪਸ਼ਟਤਾ ਦੀ ਖਾਤਰ ਅਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਪਰੋਕਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਕਦਮ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਆਰ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਵਿਚ ਜੋ "ਰਾਸ਼ੀ ਦੀ ਰਕਮ" ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ "ਪਬਲਿਕ ਆਰਡਰ" ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, "ਰਾਜ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਲਈ ਪੱਖਪਾਤੀ" ਵਾਕੰਸ਼ ਹਰੇਕ * ਨੂੰ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਤਿੰਨ ਚੀਜ਼ਾਂ (1) ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ, (2) ਮਾਣਹਾਨੀ, ਅਤੇ (3) ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਉਕਸਾਉਣਾ।

Mani Ram
Bagri v.
The State
Punjab

ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ
ਅਯੋਗ ਦੁਹਰਾਓ-

"ਜੋ ਵੀ-

Khosla,

- (a) ਕੋਈ ਵੀ ਭਾਸ਼ਣ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ
- (b) ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਭਾਵੇਂ ਬੋਲਿਆ ਜਾਂ ਲਿਖਿਆ ਜਾਂ ਸੰਕੇਤਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਂ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਗਤ ਜਾਂ ਸੁਣਨਯੋਗ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਿਆਨ, ਅਫਵਾਹ ਜਾਂ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰੇ, -
- (A) ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਭਾਸ਼ਣ, ਬਿਆਨ, ਅਫਵਾਹ ਜਾਂ ਰਿਪੋਰਟ ਰਾਜ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਦੋਸਤਾਨਾ, ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਰਾਜਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, - ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਸ਼ਾਲੀਨਤਾ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨੈਤਿਕਤਾ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ
- (B) ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਭਾਸ਼ਣ, ਬਿਆਨ, ਅਫਵਾਹ, ਜਾਂ ਰਿਪੋਰਟ ਰਾਜ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਪੱਖਪਾਤੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਪਮਾਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਰਾਜ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ, ਜਾਂ ਭੜਕਾਉਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਰਾਜ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਲਈ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਅਪਰਾਧ ਲਈ, ਜਾਂ
- (C) ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਭਾਸ਼ਣ, ਬਿਆਨ, ਅਫਵਾਹ ਜਾਂ ਰਿਪੋਰਟ ਰਾਜ ਦਾ ਤਖਤਾ ਪਲਟਣ ਲਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ,
ਜੇਲ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜੁਰਮਾਨਾ ਜਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨਾਲ।"

ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੋ, ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮਨੀ ਰਾਮ ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਦੀਆਂ

ਸਾਰੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਸੂਚੀ II ਦੀ ਆਈਟਮ 1 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਰਾਜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਉਲਟ ਗੱਲ ਹੈ
1952 ਦਾ ਨੰਬਰ XXXII.

ਖੋਸਲਾ, ਜੇ

ਕਿ ਇਹ ਵਿਆਖਿਆ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ, ਪੂਰੇ ਐਕਟ ਦੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ: ਪਹਿਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ, ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼-ਰਾਜ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਜਾਂ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਾਅ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਜਨਤਕ ਆਦੇਸ਼, ਅਤੇ ਸਾਰਾ ਐਕਟ ਉਸ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਾਰਾਵਾਂ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਨੇੜਿਓਂ ਜੁੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ / ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਜੋ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ ਉਹ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦੀ ਨਿਰਾਦਰੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣਾ ਸੀ ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਾਇਰਸ ਦੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਮਾੜਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਣ ਵਾਲੀ ਖਤਰਨਾਕ ਕਿਸਮ। ਕਿ ਇਹ ਵਿਆਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇੱਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਮੈਂਬਰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਹਿੰਸਕ ਮੁਹਿੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਲਿਆ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਨਤਾ ਦਾ ਨਾ ਸਿਰਫ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਗੁਆ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਪਰ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

ਕਿਸੇ ਐਕਟ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦਾ ਪਾਥ ਅਤੇ ਤੱਤ ਕੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਲਖੀ ਨਰਾਇਣ ਦਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਪ੍ਰਾਂਤ (1) ਵਿੱਚ ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬਿਹਾਰ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਸ ਡਬਲਯੂ.ਪੀ.ਟੀ.ਪੀ.

(11 A.J.R., 1950 FC 59)

ਗਈ ਦਲੀਲ ਬੀ ਐਗਰੀ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਕੁਝ ਪ੍ਰਾਂਤ ਰਾਜਾਂ^੧ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਲੇਖਕ-ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਮਰਿਆਦਾ ਦਾ ਉਲੰਘਣ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁੜ-ਖੋਸਲਾ ਜੇ. ਇਹ

ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨਾਲ ਟਕਰਾਅ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਨਵੇਂ ਅਪਰਾਧ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਮੁਖਰਜੀ। ਜੇ. ਨੇ ਦੇਖਿਆ-

“ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਇਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਮਾਮਲੇ, ਇਸਦੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਿਧਾਨਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਧਾਨ ਦੀ ਅਸਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਚਰਿੱਤਰ ਇੱਕ ਖਾਸ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਇਹ ਦੂਜੀਆਂ ਸੂਚੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮੈਟਰਾਂ ਨਾਲ ਇਤਫਾਕ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ . ਨਿਆਂਇਕ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ (ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1947 ਪੀ.ਸੀ. 60) ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸੂਬਾਈ ਕਲਾ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜੀਆਂ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹਮਲੇ ਦੀ ਹੱਦ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇੱਕ ਐਕਟ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਮਲੇ ਦੀਆਂ ਡਿਗਰੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਤਕਰਾ ਕਰਨਾ ਪਰ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ A-t ਜੱਜਡ bv ਉਸ ਟੈਸਟ ਦਾ 'ਪਿੱਥ ਅਤੇ ਸਬਸਟੈਂਸ' ਕੀ ਹੈ, i** ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪ੍ਰਗਟਡ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਜਨਤਕ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਰੋਕਥਾਮ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ, ਪਰ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋ ਸੀਡਿਊਰ 'ਤੇ। * * * * ਆਰਡੀਨੈਂਸ

ਟਿਵ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਂਤ ਵਿੱਚ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਮਨੀ ਰਾਮ ਦਾ ਅਸਲ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਚਰਿੱਤਰ ਹੈ ਜੋ ਵਿਧਾਨ ਹੈ ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ^B ਇਸਨੂੰ ਸੂਚੀ II ਦੀ ਆਈਟਮ 1 ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਖੋਸਲਾ ਜੇ. ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਬਣਾਈ ਗਈ ਜੁਰਮ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜੋ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਸਿਰਫ ਸਹਾਇਕ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਕਾਨੂੰਨ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਇਸ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਸੂਬਾਈ ਸੂਚੀ * * * ਦੀ ਆਈਟਮ (1) ਅਤੇ (2) ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਕੋਟੇ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਦਲੀਲ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਸੱਚ ਹੈ। ਇੱਥੇ

ਵੀ, ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਸਿਰਫ ਓਨਾ ਹੀ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਇਹ ਰਾਜ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਪੱਖਪਾਤੀ ਹੈ। ਇਸਲਈ, ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਪਥ ਅਤੇ ਪਦਾਰਥ ~~ਇਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ~~ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਨਾ ਕਿ ਅਪਮਾਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ।

ਸ੍ਰੀ ਸੱਚਰ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ (1952 ਦਾ ਐਕਟ ਨੰ. XXXII) ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਅਪਮਾਨ ਦੇ ਪੂਰੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵੀ ਰਾਜ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀ ਨਿਰਾਦਰ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ, ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਨਿਰਾਦਰ ਸੰਤ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਪੱਖਪਾਤੀ ਹੈ? ਜਾਂ ਨਹੀਂ. ਇਹ ਦਲੀਲ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ. ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਿਸਮ ਦੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਅਪਰਾਧ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ- ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਪਮਾਨ ਦਾ ਇੱਕ ਟੀਵੀਪੀ ਜੋ ਰਾਜ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਲਈ ਪੱਖਪਾਤੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਅਪਰਾਧ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਟੈਚੂਟਸ ਦੇ ਇੰਟਰਨਰੇਟਾ^ਆਨ ਉੱਤੇ ਸਿੱਖੇ ਐਡਵੋ ਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਫਰਮੈਮ ਮੈਕਸਵੈੱਲ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹਨ।

Mani Ram Bagri v. The State Punjab
 ਖਿੰਦੂ ਪੰਨਾ 171 ਅਤੇ 172 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਡਨ ਦੇ ਸਕੂਲ ਬੋਰਡ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਭਾਗ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮਰਫੀ (1)। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਹਾਰਾਣੀ ਦੇ ਬੈਂਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਦੋ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅਪਵਾਦ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਲੀ ਮੈਟਰੀ Khosla, J. ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1870 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕੁਝ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ, ਜੇਕਰ ਬੱਚੇ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਸਕੂਲ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਕਰਵਾਉਣ ਵਿਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ 'ਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। 1876 ਦੇ ਐਲੀਮੈਟਰੀ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਵਿੱਚ ਵੀ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੀ ਸੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਲਈ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਆਦਤਨ ਅਣਗਹਿਲੀ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਦੋ ਐਸਈਓ ਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਹੜਾ ਇੱਕ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਦਤਨ ਅਣਗਹਿਲੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ। ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ 1870 ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਮਾਤਾ ਜਾਂ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਸੰਮਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਇੱਕ ਆਮ ਅਪਰਾਧੀ ਸੀ ਜਾਂ ਆਦਤਨ ਅਪਰਾਧੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਬਾਅਦ ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11. ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮਹਾਰਾਣੀ ਦੇ ਬੈਂਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ-

"ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ
 ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਾੜ ਦੇ ਤੱਤ ਹਨ -

ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰੀਆਂ ਅਤੇ ਵੱਖਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ। ਉਪ
 -ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ

ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਕੂਲ ਭੇਜਣ ਵਿੱਚ ਅਣਗਹਿਲੀ ਕਰਨਾ ਹੈ,
 ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਕਾਫੀ ਹੋ
 ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ

ਦੀ 11 ਵੀਂ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਿਸ ਨਾਲ ਨਿਪਟਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਕਦੇ

-

ਕਦਾਈਂ ਛੱਡਣ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਸਕੂਲ ਭੇਜਣਾ, ਪਰ
 ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਾਜਬ ਬਹਾਨੇ ਦੇ, ਆਦਤ ਅਨੁਸਾਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ
 , ਅਤੇ ਵਿਆਹ ਅਪਰਾਧਾਂ

ਨਾਲ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਵੱਖਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਦੀ ਉਹੀ ਅਪਮਾਨ ਉਹੀ km[^] ਨਹੀਂ ਹੈ।

(1) (1887) 2 QBD 397

^{੧੦} ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਮਾਨ ਦੀ। ਦੋਵੇਂ ਇਕਾਈਆਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਬੈਗTM ਦੋਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਘਿਣਾਉਣੀ ਮਨੋ ਜਾਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇਕੱਠੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪੰਜਾਬ

ਕਲਸੋਰੀ ਸੈਟੀ ਬਨਾਮ ਦ ਕਿੰਗ (1) ਵਿੱਚ ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਜੇ. ਸੀਜ਼ਨ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਡੀ-

ਖੋਸਲਾ ਤੋਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਟਿੱਪਣੀ ਵੀ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਹੈ-

“ਜਿੱਥੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਐਕਟ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਅਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਬਾਹਰੀ ਵਿਚਾਰਾਂ 'ਤੇ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਹ ਹੁਣ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੈਟਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ

ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਇਸਦੀ ਅਸਲ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ, ਇਸਦੀ ਪਥਰੀ ਅਤੇ ਪਦਾਰਥ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੂਬਾਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸੰਘੀ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਘਟਨਾਕ੍ਰਮ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ।" ਫੈਡਰਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਸ ਨੇ ਪ੍ਰਫੁੱਲ ਕੁਮਾਰ ਮੁਖਰਜੀ ਬਨਾਮ ਬੈਂਕ ਆਫ ਕਾਮਰਸ ਲਿਮਿਟਡ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ: ਖੁੱਲਨਾ, (2), ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਐਕਟ ਦਾ ਪਥ ਅਤੇ ਸਬ ਸਟੈਂਡ ਪਥ ਲਾਇਕ ਆਰਡਰ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਨਿਰਾਦਰ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਲਈ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਰਾਦਰ ਸਰਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮਕਾਲੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮਦ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਸੱਚਰ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਆਖਰੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸਮ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਪਮਾਨ ਨੂੰ

-

ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਰਥ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਜਾਂ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਪੂਰਵ - ਨਿਆਇਕ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੁੱਖ -

ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਕਿਰਾਏ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ

(1) ਏਆਈਆਰ 1950 ਐਫਸੀ 69

(2) ਏਆਈਆਰ 1947 ਪੀਸੀ. 60

ਐਸ ਰਾਮ ਨੂੰ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 561-ਏ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਰਾਈਡਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ: ਸੱਚਰ ਨੇ
 The State v. ਸੋਢੀ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ
 Punjab

ਖੋਸਲਾ, ਜੇ. ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਪੈਪਸੂ ਦੀ ਸਟੇਟ (1), ਅਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੰਨਾ 277 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਮੁਖਰ ਜੀ, ਜੇ. ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਵੱਲ ਸਾਡਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ।

ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਮੁਖੀ ਉੱਤੇ ਅਜਿਹੇ ਘਿਣਾਉਣੇ ਹਮਲੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਜੇ ਵੀ ਹੋਰ ਉਪਾਅ ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦੇ ਕਿ ਨਿਵਾਰਕ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਮਕਸਦ. ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ • ਪੈਂਫਲਿਟਾਂ ਵਿਚਲੇ ਦੋਸ਼ ਰਾਜ ਵਿਚ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਹੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿਚ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਭਰੋਸੇ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਪਰ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਰਾਜ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਜਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਮਨ-ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਖ਼ਤਰਾ ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ?'

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿਚ ਪੈਪਸੂ ਰਾਜ ਦੇ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ 'ਤੇ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੁਖਰਜੀ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਨੂੰ ਖਿੱਚਣਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇ. ਇਹ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਏ. ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰਾ ਸੁਭਾਅ. ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਖਰਕਾਰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੱਗੇ ਜੇਠੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਜਿਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਬੇਅਦਬੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਉਸ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਰਾਜ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਮੁੱਖ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਚੋਲਗੀ ਕਰਨਾ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੈ।

(1) ਏਆਈਆਰ 1954 ਐਸਸੀ 276

ਮਨੀ ਰਾਮ

ਇਸ ਪੜਾਅ. ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਸੰਖੇਪ ਨਾਲ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਹਨ- ਬਾਗੜੀ ਸਪਸ਼ਟਤਾ ਦੀ ਕਿਸਮ ਜੋ ਆਉਂਦੀ ਹੈ *। ਐਕਟ ਦੀ ਸ਼ਰਾਰਤ ਦੇ ਅੰਦਰ. ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਦਾਲਤੀ ਰਾਜ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕੇਂਦਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ ਅਤਿ-ਵਿਰੋਧੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਸੂਚੀ III ਦਾ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਿਸਮ ਦੀ ਨਿਰਾਦਰੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਉਹੀ

ਅਪਮਾਨ ਹੈ ਜੋ ਐਮ-

* ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਦਾ ਬਿੱਟ. ਇਸ ਲਈ, ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਨੂੰ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ (1) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ "ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ (2) ਕਿ ਇਹ ਨਿਰਾਦਰ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸੀ ਜੋ ਰਾਜ ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਪੱਖਪਾਤੀ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਸੰਭਾਲ. ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਾਰੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਇਜ਼ਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਸਾਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਡੇਟਾ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ। ਇਸਲਈ ਮੈਂ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੈਸ ਡਯੂਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 561-ਏ ਅਧੀਨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਾਂਗਾ।

ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਾਂਗਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧ, ਸੂਚੀ II ਦੀ ਆਈਟਮ 1 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਧਾਰਾ ਵੈਧ ਅਤੇ ਅੰਤਰ-ਵਿਰੋਧੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਸਜ਼ਾ ਹੈ-

ਰਾਜ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਸੂਚੀ III ਦੀ ਆਈਟਮ 14 ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ 1952 ਦੇ ਐਕਟ ਨੰ. XXXII ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਜ਼ੀਠਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਦੋ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਾਂਗਾ।

ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ, ਜੇ, ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ